

РЕШЕНИЕ

№ 5350

гр. София, 10.09.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в публично заседание на 26.04.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **9484** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по реда на чл. 145 и следващите от АПК, във връзка с чл. 220, ал. 1 от Закона за митниците (ЗМ).
Образувано е по жалба на "Х. Т. Е. с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], представлявано от управителя К. Т., срещу Решение № 32-259245/04.09.2020г. на директора на Териториална дирекция С. морска към Агенция "Митници", постановено към М. № 19BG002002001552R0/30.01.2019 г.
С обжалваното Решение е извършена промяна на тарифните номера за стоки №1 и № 2 по MR№19BG002002001552R0/30.01.2019 г., съответно променена декларираната митническа стойност и са определени на основание чл. 74, параграф 2, б. "б. " от Регламент 952/2013 г. вр. чл. 140 от Регламент 2015/2447, допълнителни задължения за мито – 741,20лв. и ДДС 1052,65лв. , ведно с лихва за забава върху размера на държавните вземания на основание чл.114, пар.1 и пар.2 от Регламент ЕС № 952/2013 вр. чл.59, ал.2 ЗДДС.

Твърдения на жалбоподателя

В жалбата се твърди, че решението е незаконосъобразно и следвало да бъде отменено изцяло. Излагат се съображения, че спорът се свежда до това дали митническите органи са обосנוвали „основателни съмнения“, по смисъла на чл.140, пар.2 от Регламент (ЕС) № 2015/2447 и са спазили процедурата по чл.141 от същия регламент, вр. чл.74 от Регламент 952/2013 - Митнически кодекс на Съюза. Изложени са

преобладаващо правни съображения, в това число по правото на ЕС, като освен бланкетните твърдения за незаконосъобразност се сочи, че липсвали мотиви, от които да е видно, защо митническият орган е пристъпил към определянето на митническата стойност по чл.74, пар. 3, а не по реда на чл. 70 от М. Счита, че митническата стойност била законосъобразно определена от дружеството по чл.70, па.1 от МК, а определянето ѝ по чл.74 било незаконосъобразно. Позовава се на задължението на митническите органи да докажат основателността на съмненията и разликите в стойността, според решението на ВАС по адм.д.4902/2012 г. Това не било направено в конкретния случай, тъй като липсвали мотиви защо органът е приел да не вземе предвид договорната стойност, а определя стойността по реда на чл.74, пар.2 , буква а) или буква б) от М..

Позовава се и на задължението на митническите органи да определят справедлива стойност на стоките, а не произволна или фиктивна такава. Счита за неприложима в казуса съдебната практика по дело С- 291/15 на СЕС, на което митническият орган се е позовал в решението си. Твърди се, че не било ясно защо административният орган е пристъпил към определяне на митническата стойност по чл. 74, параграф 2, б. "б. " от М., тъй като жалбоподателят представил на митническите органи фактура, платежни документи за плащане на цената на стоките, фактура за транспортните разходи, с което доказал декларираната митническа стойност.

Митническите органи не са извършили проверка в счетоводството на дружеството относно платената или подлежаща на плащане цена, а само изложили твърдение, че тя била недоказана, защото не били отпаднали съмненията им относно декларираната стойност.

По аргумент от Решение от 28 февруари 2008 г., С., С-263/06, EU:C:2008:128, т. 52, съгласно процедурата по чл. 140 §1 от Регламента за прилагане на М., за да не изглежда намесата на администрацията непропорционална, съмненията в достоверността на декларираната митническа стойност следвало да са надлежно мотивирани и изисканата от декларатора допълнителна информация да е пряко свързана с тези съмнения и да е съобразена с възможностите му. Лицето следвало и да е надлежно уведомено за обстоятелствата, на които се основават съмненията, за да се гарантира в пълен обем правото му на изслушване. Това императивно изискване в случая не било спазено, тъй като нямало изслушване на дружеството, а процедурата се водела съвсем формално с крайна цел - издаване на решението.

Твърди се, че в Решението не се съдържаха данни, от които може да се направи обоснован извод, че така определената от митническите органи стойност отговаря на всички изисквания на закона. Конкретно поставя под съмнение спазването на чл. 141, параграф 1 и на чл. 1, параграф 2 от Регламента за изпълнение 2015/2447. Условието за прилагане на чл. 74, параграф 2, б. "б. " от М., вр. чл. 141 от Регламент 2015/2447 не били описани в административния акт, а само номерът на митническата декларация, която е послужила за определяне на по-високата митническа стойност.

Жалбоподателят твърди, че стоките, които митническите органи са ползвали за определяне на по-висока митническа стойност, не отговаряли на изискването за "сходни стоки". В същото време нямало мостри нито от процесната стока, нито от тази, която е ползвана за увеличение на стойността.

Пред съда жалбоподателят не е представляван и не е ангажирал допълнителни доказателства.

Ответникът, директорът на Териториална дирекция (ТД) С. морска към Агенция "Митници", чрез процесуалния си представител изразява становище, че издадения индивидуален административен акт е правилен и законосъобразен. Моли да бъде потвърдено решението на Директора на ТД "С. морска".

Административен съд – София-град, като обсъди доказателствата по делото, взе предвид доводите и съображенията на страните, приема за установено следното:

По фактите съдът приема следното:

Оспореното по делото решение е издадено във връзка с извършена повторна проверка на митническа декларация с М. 19BG002002H001552R0/30.01.2019г., с която фирмата вносител [фирма] декларира режим "Допускане за свободно обращение 12 броя стоки, 499 колета, 8 790,00кг бруто стоки, с държава на износ Китай, с деклариран произход Китай, условие на доставката F. Н., с обща стойност на стоките по митническата декларация 6 819,16 U. при курс за митнически цели 1,71489 лв. за 1 U.. Като придружаващи документи към митническата декларация са представени фактура / опаковъчен лист № 18GH1955/12.12.2018 г., коносамент № W. 18123042/27.12.2018г., фактури за транспорт и имтническо посредничество № 3324/29.01.2019г. и №1631/25.01.2019г., платежни нареждания за плащане към бюджета.

При повторната проверка на посочената митническа декларация, митническите органи констатираат, че за стоки с №№ 1 и 2 , декларираните съответно с наименование „кърпа за mop“ и „спортни обувки, с декларирана митническа стойност за 1 бр. съответно за стока № 1 0,17лв. или 2,98лв. за 1 кг, и за стока № 2 – декларирана митническа стойност за 1 бр. – 3,93 лв. и 3,55 лв. за 1 кг, и двете с условия на доставката F., и за двете стоки справедливата цена на ЕС е в значително по-висок размер . Така за стока № 1 справедливата цена на ЕС е в размер на 12,95лв, а за стока № 2 тази цена е в размер на 25,62лв.

В хода на проверката вносителят [фирма] е уведомен с писмо с №3249336/13.02.2020г., че за допълнителната проверка, съгласно чл.140 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 2015/2447, следва да представи документи за потвърждаване, че декларираната митническа стойност на стоките представлява действително платената или подлежаща на плащане сума при продажбата им за износ за ЕС.

Видно то съдържанието на посоченото писмо, на лист 27 от делото, изрично е изискано в 10 (дневен срок от връчването на писмото да бъдат представени документи и информация, в подкрепа на декларираната митническа стойност, като конкретно са посочени следните документи: :

- „1.Заверени копия на външнотърговски договори с лица. пряко или косвено свързани с доставката на стоките;
- 2.Документи, удостоверяващи извършени транспортни и/или застрахователни разходи;
- 3.Търговско досие по сключената сделка, в т.ч. оферти, поръчки, ценови листи, потвърждения, проформи фактури, бизнес кореспонденция, други сведения и документи, предшестващи издаването на търговската фактура за придобиване на стоките;
- 3.Документи, относно извършените плащания към доставчика и към други лица. с които имате договор за доставката и разпространение на внасяните стоки (банкови

извлечения);

4. Документи, удостоверяващи формирането на продажната цена на стоките по горепосочената митническа декларация на вътрешния пазар (калкулация) - комисионна, печалба, общи разходи, договори и т.н., съобразени с търговската практика в бранша;

5. Всякакви други данни, сведения, документи и информация, удостоверяващи стойността на декларираната/ните стока/и.“

Със същото писмо са дадени указания за отстраняване на непълноти в съдържанието на митническата декларация, както и необходимостта документите на чужд език да бъдат представени съгласно чл.14, ал.3 АПК на български език. Указанията относно попълването на ЕАД са следните: 1. „В случай, че в Е.Д.8/5. „Вид на сделката“ в митническата декларация, сте декларирали търговски кредит или финансов лизинг, за удостоверяване на декларираните данни, следва да представите декларация по чл.10а от Валутния закон, по образца, утвърден от министъра на финансите.“; 2. В случай, че в Е.Д.8/5. „Вид на сделката“ в митническата декларация, сте декларирали търговски кредит или финансов лизинг, следва да представите документи, доказващи плащането към доставчика.“

За целите на допълнителната проверка, също така е изискано от вносителя писмено да да декларирате всяко едно от следните обстоятелства: какви са съществуващите връзки между Вас и продавача на стоките; дали е налице свързаност по смисъла на чл. 127 от Регламент за изпълнение ЕС № 2447/2015г. между вносителя в ролята ви на купувач и доставчика на стоките, в ролята му на продавач; дали конкретната продажба или цената на стоките са подчинени на условия или съображения, чиято стойност по отношение на подлежащите на остойностяване стоки не може да бъде определена към момента; дали е налице условието - част от прихода от всяка следваща продажба, отстъпено право на ползване или на разпореждане със стоките от купувача да се връща пряко или косвено на продавача; какви плащания са осъществени към доставчика в ролята му на продавач на стоката/ите) или други лица, които са свързани с декларираната/ите стока/и, а при деклариране на разплащателни операции, следва да приложи съответните платежни документ, и дали е свързано лице с клиентите, на които продава внасяната/ите стока/и.

На вносителя е указано и задължението му по чл. 15 от М. да предоставя на митническите органи по тяхно искане и в посочен от тях срок пълна документация и информация,. Указани са и последиците от от непредставяне на изисканите документи и информация в подкрепа на декларираната митническа стойност – прилагане на процедурата за определяне на нова митническа стойност, за което ще бъде уведомен.

Видно от разписка за връчване, писмото с №3249336/13.02.2020г., е връчено на вносителя на дата 12.03.2020г. В отговор на исканията и указанията, по електронна поща на дата 24.03.2020г. са представени: фактури за транспорт и логистика, плащане към доставчика, фактури за извършени продажби от дружеството. Представените документи за плащане касаят задължения към българската държава по вноса.

В служебна бележка №32-154613/02.06.2020г. въз основа на данните по преписката е прието, че в 10-дневният срок за представяне на изисканите документи и уточнения не е спазен, като след разглеждане на документите за стоките, са формирани следните

изводи: - за несъответствие при описанието на стоките в митническата декларация и по фактурата, като за стока №2 е обоснован извод за различно тарифно класиране; митническите органи не разполагали с мостри на стоките, нямало протокол за извършена проверка към момента на вноса; в придружаващата фактура нямало условия на плащане; не бил представен предварителен договор за уточняване на бройки, цени условия на доставка и условия на плащане; не бил представен банков документ за извършено плащане по търговската фактура от вносителя към получателя.

В служебната бележка са направени изводи за средностатистическите стойности на сходни стоки в останалите държави-членки за три годишен период, възприети в мотивите на оспореното решение, както и правни изводи, също възприети по определянето на нова митническа стойност по реда на чл.74, параграф 2, букви а) и б) М., и определянето на такава на основание две митнически декларации от 05.11.2018г. и от 11.09.2018г.

Въз основа на тази служебна бележка и с идентично с оспореното решение съдържание, както по фактите така и за правните основания, до дружеството е изпратено писмо с изх.№32-158554/05.06.2020г. Със същото дружеството е уведомено на основание чл.22, параграф 6 от М., че ще се пристъпи към издаване на неблагоприятно за него решение, като му е предоставена възможност за отговор. Писмото е получено на 08.06.2020г., като на 24.06.2020г. в писмо от страна на дружеството са представени обяснения за забавянето при отговора на 24.03.2020г. - поради обявеното извънредно положение в страната, пандемията възникнало затруднение с достъпа до документи на дружеството за предходни години. Представени са копия на "commercial invoice" №18GH1955/12.12.2018г. към процесната митническа декларация; банкови извлечения от разплащателната сметка на вносителя за извършено на 21.03.2019г. плащане на сумата от 11 834лв. при курс долара / 1,7355 лева, към G A. T., Китай по фактура №18GH1955/12.12.2018г., както и за плащания към доставчици на услуги по вноса - [фирма] и "Л. С. О.", за които услуги са представени и фактури. Със същото писмо са представени и счетоводни справки за отразяване на стоките в счетоводството на жалбоподателя, както и фактури за извършени продажби. Също вносителят е представил и декларация за обстоятелствата, посочени от митническите органи, в която декларира, че има само търговски взаимоотношения с вносителя, не е свързано лице с него по смисъла на чл.127 от Регламента за изпълнение 2447/2015, цената била договорена с доставчика спрямо пазарните условия към момента на сделката; не е налице условието част от прихода да се връща пряко или косвено към продавача; платена била изцяло стойността на стоките по инвойс №18GH1955/12.12.2018г.; не е свързано лице по смисъла на последната разпоредба и с клиентите, на които е продал внесената стока.

В оспореното по делото решение са повторени фактическите и правни основания, изложени в писмо с изх.№32-158554/05.06.2020г. до дружеството, като е прието, че съмненията, че декларираната митническа стойност е действително-платената или подлежаща на плащане, не са отпаднали. Конкретно е мотивирано, че за целите на проверката на декларираната митническа стойност на внасяните стоки, освен сравнителен анализ на база наличната информация в митническата информационна система, митническите органи използват оценки на групи месечни агрегирани данни, извлечени от С. база данни на Е. за подробна статистика на международната търговия със стоки, за всеки продукт, произход и държава членка на местоназначение, за

многогодишен период, обикновено четири последователни години - т.нар. "справедливи цени". Същите се предоставят на разположение на държавите членки на ЕС чрез системата "Т." (Т.) на Съвместния изследователски център на Европейската комисия (J. R. C.). Посочено е също, че предвид, че декларираната цена на стоките е по-ниска от посочената справедлива цена, валидна за тях в ЕС и на база извършения сравнителен анализ, възникват съмнения относно декларираната митническа стойност.

Идентично в оспореното решение е прието за установено различие между описанието на стоките по митническата декларация и по представената фактура. Стока №1 в митническата декларация е посочена "кърпа за М. 1000бр и резервни кърпи - 500бр.", а във фактурата била посочена стока само "кърпи" .

По отношение на стока №2 митническите органи приемат, че на основание Правила 1-6 от Общите правила за тълкуване на Комбинираната номенклатура (КН), както и текста на 6402 от КН описанието на стоката във фактурата, следва да бъде класирана в подпозиция по КН 64029993, код по Т. [ЕГН], с мито 16,8%. Приемат, че поради разликата в описанието на стока №2 в митническата декларация - като "спортни обувки - 696 чифта" с код по Т. [ЕГН] с държава на произход Китай, а във фактурата - стоката била посочена само като "обувки". Този извод е мотивиран с предназначението на стока "спортни обувки" -"да бъдат изработени с цел да се практикува някаква определена (специфична) спортна дейност, чийто закрепени или сменяеми приспособления, затрудняват употребата на тези обувки за други цели,като например ходенето по асфалт поради височината на обувката, твърдостта или наличието на хлъзгащо се покритие. Митническите органи не разполагат с мостра на стока №2.

За двете стоки митническите органи са извършили анализ на митническите стойности на двете стоки , с произход Китай във всички държави членки за периода 2016-2018 години, конкретно за стоки с код по КН 63026000 и с код по КН 64029993, като е формиран извод, че стойността и на двете стоки за 1 кг е изключително ниска в сравнение със стойността на сходни стоки в останалите държави членки за наблюдавания тригодишен период с тенденция за намаляване, както и от средностатистическата стойност за ЕС за 1 кг в евро за същия период.

Така за стока № 1 при декларирана митническа стойност 2,98 лв/1кг или 1,52 евро/кг, средностатистическата стойност, изчислена на базата на вноса във всички държави-членки е 5,78 евро/кг за 2016г.; 5,74 евро/кг за 2017 г. и 5,75 евро/кг за 2018г. или съответно 11,30лв./кг за 2016г.; 11,23лв./кг за 2017г и 11,25лв./кг за 2018г.

За стока № 2 при декларирана митническа стойност 3,55 лв/кг или 1,82 евро/кг, средностатистическата стойност, изчислена на базата на вноса във всички държави-членки е 9,94 евро/кг за 2016г.; 9,63 евро/кг за 2017 г.и 9,41 евро/кг за 2018г. или съответно 19,44лв./кг за 2016г.; 18,83лв./кг за 2017г. и 18,40лв./кг за 2018г.

Също е прието и за двете стоки, че се запазва тенденцията на необичайно ниска митническа стойност на същата стока в Република България от цената на сходни стоки в останалите държави-членки и с тенденция към намаляване. За Статистическите данни за стоките са взети от сайта на Европейската комисия <https://trade.ec.europa.eu/tradehelp/statistics> .

На основание, че митническата стойност на внесените стоки за килограм нетно тегло е основана на изключително ниска фактурна цена спрямо наличните данни за средната статистическа стойност на сходни стоки, според митническите органи възниквало съмнение относно точния размер на митническата стойност на стоките. Органът се е позовал на Решение от 16 юни 2016г. по дело С-291/15 на Съда на Европейския съюз - "в случаите, когато декларираната цена на стоките е значително по-ниска от среднестатистическата, следва да се приеме, че разликата в цените е достатъчна, за да обоснове съмнение за отхвърляне на декларираната митническа стойност без да се оспорва автентичността на документите. . поради това, че съмненията продължавали и след като са изискани и представени допълнителни документи, митническата стойност не следвало да се определи въз основа на договорната стойност.

За приблизително същия период не са установени декларирани митнически стойности по реда на чл.70 М. за "идентични стоки" по смисъла на чл.1, пар.2, т.4 от регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията в рамките на определянето на митническата стойност -"стоките, произведени в същата държава, които са еднакви във всяко отношение, включително и физическите им характеристики, качеството и репутацията им. В случая не били открити "идентични стоки" от същия износител еднакви във всяко отношение. Този извод е относим към изключва определянето на митническата стойност в конкретния случай по реда на чл.74, параграф 2, буква а) от М..

По приложението на чл.74, параграф 2, буква б) М., в оспореното решение органът се е позовал на определението за сходни стоки по член 1, параграф 2, т.14 от Регламент за изпълнение (ЕС) №2015/2447 на Комисията, предвиденото по чл.141 от същия Регламент, изложени са правни съображения, че понятието "по същото или приблизително същото време" не е дефинирано, но въпреки това, продажбите следва да са възможно най-близо до датата на декларирането на подлежащите на остойностяване стоки.

След анализ на националната база данни за оформени митнически декларации за допускане до свободно обращение в същия или приблизително същия момент на сходни стоки, са намерени резултати за декларирани и приети митнически стойности от същия и от други вносителите, които не са необичайни ниски, и които са декларирани и приети в съответствие с член 70 М.: за стока №1 по митническа декларация от 05.11.2018г. - кърпи за почистване 5000 бр. при цена 0,39 лв/бр. и за стока № 2 по декларация от 11.09.2018г. - обувки за мъже и жени с долна и горна част от пластмаса 3450 чифта 9,96лв./бр., като износителите са различни.

По делото са приети в допълнение на административната преписка писмени доказателства справка от митническата информационна система МИС III А за периода 30.01.2018г. до 30.01.2019г., съдържаща информация относно митнически декларации с кодове по Т. [ЕГН] и [ЕГН], с произход Китай, в това число и за вноса по митническите декларации, приети за сходни, с приети митнически стойности от различни изпращачи от Китай. Също е приета и справка за статистическа информация за цените от Т..

Правни изводи на съда:

Оспореното по делото решение е административен акт по прилагане на разпоредби на митническото законодателство на ЕС и представлява административен акт, който на основание чл.220, ал.1 от Закона за митниците, подлежи на обжалване по реда на АПК.

Жалбата е процесуално допустима, като подадена при спазване на 14-дневния срок за обжалване от датата, на която решението е получено от дружеството - жалбоподател и е депозирана от надлежна страна, адресат на акта, за която е налице правен интерес от търсената защита.

Решението е издадено от директора на Териториална дирекция С. морска към Агенция "Митници", който орган притежава качеството "митнически орган" по смисъла на член 5, т. 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза.

Към датата на издаване на обжалваното Решение – 30.01.2020г., този орган е част от митническата администрация на страната, която отговаря за прилагането на митническото законодателство на ЕС. Също има качеството на орган, оправомощен съгласно националното законодателство да прилага определени митнически разпоредби. В чл. 19, ал. 1 от ЗМ (редакция изм. ДВ бр. 98 от 2018 г., в сила от 07.01.2019 г.) изрично е предвидено, че решенията по прилагане на митническото законодателство се издават от директора на Агенция "Митници" или от директорите на териториални дирекции, а според, ал. 7 на същия член, решения, взети без предварително заявление, се издават от директора на териториалната дирекция, където са възникнали фактите и обстоятелствата, изискващи вземането на решение, освен ако не е предвидено друго.

С оспореното решение е извършена промяна на декларираните обстоятелства в митническа декларация във връзка с последваща проверка, от което възникват задължения за дружеството жалбоподател за митническо и данъчно задължение. Тъй като съгласно чл. 56 от ЗДДС начисляването на данъка при внос по чл. 16 се извършва от митническите органи, като размерът на данъка се взема под отчет по реда, определен за митническото задължение, то актът е издаден от материално и териториално компетентен административен орган.

Решението е обективизирано в писмена форма и в него са посочени фактически и правни основания за издаването му.

По спазването на процесуалните правила:

Според постоянната съдебна практика на СЕС, цитирана в Решение от 15 юли 2010 г. по дело C-354/09 G. S. BV срещу S. van F. и Решение от 19 март 2009 г. по дело C-256/07 M. & Co. D., правната уредба на Съюза относно митническото остойностяване цели да установи справедлива, еднообразна и неутрална система, която изключва използването на произволно определени или фиктивни митнически стойности.

При прилагането на методите за определяне на митническа стойност митническите органи имат задължение да положат необходимата грижа, за да установят справедливата стойност на внасяните стоки, а не произволно

определена или фиктивна такава, а според член 15, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013, всяко лице, което участва пряко или косвено в извършването на митнически формалности или на митнически контрол, предоставя на митническите органи, по тяхно искане и в определените срокове, пълната изисквана документация и информация в подходяща форма и оказва цялото необходимо съдействие за извършването на тези формалности или контрол.

На това принципно положение е основана и процедурата по член 140, параграф 1 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447, като се има предвид, че за да не изглежда намесата на администрацията непропорционална, съмненията в справедливостта на декларираната митническа стойност следва да са надлежно мотивирани **и изисканата от декларатора допълнителна информация да е пряко свързана с тези съмнения и да е съобразена с възможностите му** - аргумент от Решение от 28 февруари 2008 г. на СЕС по дело C-263/06 С..

Задължението за мотивиране на решението за стартиране на процедурата по член 140 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447, и впоследствие на решението за корекция, произтича от общото правило на член 22, параграф 7 от Регламент (ЕС) № 952/2013, изискващо митническите органи да мотивират всяко неблагоприятно за заявителя решение.

Освен това зачитането на правото на защита представлява основен принцип на правото на Съюза, който трябва да се прилага във всеки случай, когато административен орган възнамерява да приеме акт, увреждащ лицето, към което е насочен - Решение от 18 декември 2008 г. на СЕС по дело C-349/07. Доколкото производството по член 140 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 е специфично и цели преодоляване на съмненията относно стойността на стоката, за да се гарантира в пълен обем правото на изслушване на лицето, то следва да е надлежно уведомено за обстоятелствата, на които се основават съмненията и именно в тази връзка да е изискана обосновка на договорната стойност.

Въз основа на изложеното, в тежест на митническия орган е да обоснове на първо място "основателността" на своите съмнения, неприемането на декларираните договорни стойности на внасяните стоки и решението си по член 140 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 - че стойността на стоките не може да се определи по реда на член 70, параграф 1 от Кодекса, поради което я определя по вторичните методи на член 74 от Регламент (ЕС) № 952/2013, вр. член 141 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447.

Съгласно член 22, параграф 6 и 7 от Регламент (ЕС) № 952/2013 митническите органи са длъжни преди да вземат решение, което би било неблагоприятно за заявителя, да му съобщят мотивите, на които ще се основа решението, съответно са длъжни да мотивират всяко решение, което е неблагоприятно за него.

Съответно в процедурата по член 140, вр. член 141 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447, лицата, адресати на решения за неприемане на декларираната договорна стойност, следва да имат възможност да представят по надлежен и подходящ начин становището си относно елементите, на които административният орган възнамерява да основе

своето решение. За целта тези лица следва да са надлежно уведомени за обстоятелствата, на които се основават съмненията и именно в тази връзка да е изисквана обосновка на договорната стойност. Нарушаването на правото им на изслушване е особено съществено процесуално нарушение и води до незаконосъобразност на постановеното решение - Решение от 13 март 2014 г. на СЕС по обединени дела C-29/13 и C-30/13, Г. Т. Л..

При регламентиране на общата процедура във връзка с правото на изслушване, в член 8, параграф 1, буква "а" от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 изрично е предвидено, че в съобщението, упоменато в член 22, параграф 6, първа алинея от Кодекса, се посочват: документите и информацията, които митническите органи възнамеряват да използват като основание за своето решение.

В казуса по делото от дружеството е изисквана информация съгласно чл.1884б" от М. и чл.140, пар.1 от Регламента за прилагането на кодекса, който извод съдът формира от обсъденото по фактите за съдържанието на писмото на митническия орган под № 32-49336/13.02.2020г. до жалбоподателя.

На основание чл. 22, §6 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския Парламент и на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Съюза, вр. чл. 8 от Делегиран регламент на Комисията (ЕС) 2015/2446 за изпълнение на Регламент (ЕС) 952/2013, дружеството-вносител е уведомено в хода на административното производство за мотивите, на които ще се основава решението на митническия орган по процесната митническа декларация, в това число, че има съмнение относно декларираната митническа стойност и основанията за това, повторени в мотивите на оспореното решение, като уведомяването е извършено с писмо с изх.№32-158554/05.06.2020г. на митническия орган, подробно обсъдено по фактите относно съдържанието му. На вносителя е предоставена два пъти възможност да представи доказателства, да декларира определени обстоятелства, за да защити правата си.Така дружеството е уведомено и впоследствие с оспореното решение, на основание чл. 84, ал. 1, т. 1 от ЗМ, вр. чл. 74, §2, буква "б. " от М., вр. чл. 140 и чл. 141 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447, е отказано приемане на митническата стойност на декларираните стоки №№ 1 и 2 в процесната MRN№19BG002002001552R0/30.01.2019 г., декларирани от [фирма], посочени са статистическите стойности, както и другите фактически основания, идентично възпроизведени в оспореното решение.

Изложеното обосновава извод, че не е допуснато нарушение и на процесуалните правила от формална страна.

По материалната законосъобразност на оспореното решение съдът приема следното:

Правният спор по делото се свежда до това, дали следва да се приложи декларираната митническа стойност на основание чл.70 М. - договорната стойност, както се твърди от жалбоподателя, или митническата стойност по процесната митническа декларация за стоки № 1 и №2 следва да се определи по приложения вторичен метод от митническите органи. конкретно по чл.74, пар.2, буква б) М..

В Дял II, Глава 3 от приложимия Регламент (ЕС) № 952/2013, озаглавена "Стойност на стоките за митнически цели", с член 69 е предвидено, че митническата стойност на стоките във връзка с прилагането на Общата митническа тарифа и нетарифните мерки, установени от разпоредби на Съюза, уреждащи специфични области, отнасящи се до търговията със стоки, се определя в съответствие с членове 70 и 74.

В член 70 е регламентиран Метод за определяне на митническата стойност въз основа на договорната стойност, като в параграф 1 е предвидено, че "базата за митническата стойност на стоките е договорната стойност, тоест действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, коригирана при необходимост", а в параграф 2, че "действително платената или подлежащата на плащане цена е общата сума, която купувачът е платил или трябва да плати на продавача или която купувачът е платил или трябва да плати на трета страна в полза на продавача за внасяните стоки, и включва всички суми, които са платени или трябва да бъдат платени като условие за продажбата на внасяните стоки. Изрично в параграф 3, букви "а" до "г" са изброени условия, които следва да са изпълнени кумулативно, за да се прилага договорната стойност.

В член 74 са регламентирани Вторични методи за определяне на митническата стойност. Съгласно параграф 1, когато митническата стойност на стоките не може да се определи съгласно член 70, тя се определя, като се прилагат последователно букви от а) до г) от параграф 2, докато се стигне до първата от тези букви, по която може да се определи митническата стойност на стоките.

Правила относно стойността на стоките за митнически цели са уредени и в Дял II, Глава 3 на Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията от 24 ноември 2015 година за определяне на подробни правила за прилагането на някои разпоредби на Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Съюза (по-нататък Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447).

В член 140 "Неприемане на декларираните договорни стойности" от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 са определени подробни правила за прилагането на член 70, параграф 1 от Кодекса. Съгласно параграф 1 на член 140, "Когато митническите органи имат основателни съмнения дали декларираната договорна стойност представлява общата платена или подлежаща на плащане сума, посочена в член 70, параграф 1 от Кодекса, те могат да поискат от декларатора да предостави допълнителна информация". Според параграф 2, ако съмненията им не отпаднат, митническите органи могат да решат, че стойността на стоките не може да се определи по реда на член 70, параграф 1 от Кодекса.

В процесното Решение, за да мотивира основателно съмнение, че декларираната от жалбоподателя договорна стойност на стоката представлява общата платена сума, митническият орган се е позовал на Решение на Съда на ЕС от 16 юни 2016 година по дело C-291/15 Н. К... Цитираното решение е постановено по тълкуването на член 181а от Регламент (ЕИО) № 2454/93 на Комисията от 2 юли 1993 година за

определяне на разпоредби за прилагане на Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Общността. Според диспозитива на същото, член 181а от Регламент (ЕИО) № 2454/93 трябва да се тълкува в смисъл, че допуска практика на митническите органи, съгласно която митническата стойност на внесени стоки се определя въз основа на договорната стойност на сходни стоки - метод, който фигурира в член 30 от Регламент (ЕИО) № 2913/92, изменен с Регламент (ЕО) № 82/97 на Европейския парламент и на Съвета от 19 декември 1996 г., когато бъде преценено, че декларираната договорна стойност е необичайно ниска в сравнение със среднестатистическия размер на покупните цени при вноса на сходни стоки, при положение че митническият орган не оспорва, нито по друг начин поставя под съмнение автентичността на фактурата и на удостоверението за извършен банков превод, представени като доказателство за действително платената цена за внесените стоки, и вносителят не представя, **в отговор на искането в този смисъл на митническия орган, допълнителни доказателства или сведения за установяване на точността на декларираната договорна стойност на тези стоки.**

Доколкото член 181а от Регламент (ЕИО) № 2454/93 съответства по съдържание с член 140 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447, то така направено тълкуване е приложимо и в конкретния случай. Митническите органи е допустимо да сравняват среднестатистическия размер на покупните цени при вноса на сходни стоки и да мотивират основателните си съмнения дали декларираната договорна стойност представлява общата платена сума, макар да не поставят под съмнение автентичността на представената като доказателство за заплащането ѝ фактура, както е в процесния случай.

Митническите органи считат, че е налице достатъчно основание за отхвърляне на декларираната по реда на чл. 70 от М. митническа стойност, без да бъде оспорвана автентичността на предоставените документи, в резултат на което следва да се определи нова митническа стойност по един от вторичните методи. Когато митническата стойност на стоките не може да се определи на основание чл. 70 М., тя се определя по реда на чл. 74, параграф 2 от Регламента за прилагане на кодекса. При анализ на данните за прилагането на метода, регламентиран в чл. 74, параграф 2, буква "а" от Регламент (ЕС) № 952/2013 е формиран извод, че не може да се определи митническа стойност въз основа на идентични стоки и не позволява прилагането на метода за идентичност на стоките по смисъла на определението, посочено в чл. 1, параграф 2, т. 4 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447. При допълнително проучване и анализ не е открита достатъчно информация за показателите, необходими, за да се приложи методът.

Органът е обосновал прилагане на втория вторичен метод за определяне на митническа стойност, регламентиран в чл. 74, параграф 2, буква "б." от М. - Регламент (ЕС) № 952/2013 - въз основа на сходни стоки. Следва да бъде анализирана информация за стоки с приети договорни стойности, произведени в същата държава, които въпреки, че са еднакви във всяко отношение, имат подобни характеристики и подобни съставни материали с декларираните стоки, което им дава възможност да изпълняват същите

функции и да бъдат взаимозаменяеми в търговско отношение, които са били допуснати до свободно обръщение в приблизително същото време. При изследване на този метод е направен анализ в митническата база данни за декларации за допускане за свободно обръщение с крайно потребление на сходни стоки "по същото или приблизително същото време". Установени са деклариращи и приети митнически стойности от други вносители, като прилагането им е мотивирано с обстоятелството, че същите са деклариращи и приети в съответствие с член 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013 и на основание чл. 74, §2, "б. " от Регламент (ЕС) № 952/2013 следва да бъдат база за определяне на нова митническа стойност на стоката по процесната митническа декларация.

Митническите органи са приложили неправилно чл.74, §2, "б. " от Регламент (ЕС) № 952/2013 , тъй като са взели предвид цени на стоки, приети за сходни, но деклариращи по време, което далеч надхвърля изискването "в същия момент или приблизително в същия момент". Посоченото изискване следва да се прилага стриктно, като в същия момент се има предвид в деня на деклариране на стоките, подлежащи на остойносттаване. Необосновано е дадено разширително тълкуване на изискването "приблизително същия момент", и взета предвид митническа стойност повече от месец преди деня на деклариране на стоките, подлежащи на остойносттаване. така процесните стоки са деклариращи на 30.01.2019г., а митническите органи са взели за основа при определяне на митническата стойност на стоки, деклариращи на 05.11.2018г. и 11.09.2018г.

Освен това, митническите органи са констатирани тенденция на намаляване на деклариращите сходни стоки, като в нарушение на чл.141, пар.3 от Регламента за прилагане, не са взели най-ниската стойност, т.е напред във времето, а са преминали към изследване и анализ на по-високи стойности, деклариращи назад във времето.

След като не е възможно да се установи стойност на сходни стоки в същия или приблизително същия момент, това означава, че методът по чл.74, буква б) от М. не може да бъде използван, в който случай митническите органи е следвало да преминат към следващ метод по тяхна преценка.

Предвид изложеното, процесното решение е постановено при неправилно прилагане на материалния закон- чл.74, , параграф 2, буква в) М. вр. чл.141 , пар. 3 от Регламент за изпълнение 2015/2447, поради което следва да бъде отменено.

Също необосновано без да е взета мостра на внесените стоки, за стока №2 е направен извод за различно тарифно класиране на основание различие между описанието на стоката по декларацията и фактурата. Вписването само като обувки на стоката по фактурата не изключва те да са спортни обувки, както са деклариращи в митническата декларация. След проверка на декларацията, най-малкото митническите органи са могли да установят при

представянето на декларацията различие в наименованието на стоката., което не е сторено, декларацията е приета и стоките са вдигнати. Необосновано поради това откъм фактите се прави извод, че декларираната стока всъщност има различни качества. Промяната на тарифния код не може да се основава на предположения, съответно установяването на митнически и данъчни задължения , а само на стриктно тълкуване и прилагане на закона. Предвид изложеното, необосновани са изводите за различно от декларираното на стока №2 – вместо декларираното “спортни обувки“, да се коригира с различен код за „обувки“.

Доколкото производството е по реда на чл.145 и следващите от АПК, съдът не следва по своя инициатива да решава спора по същество, тъй като производството по издаване на процесното решение е инициатирано то митническият орган.

При този изход на правния спор, съдът следва да присъди на жалбоподателя разноски за държавна такса, което искане е направен още с жалбата - в размер на 50 лв. .

Съдът на основание изложеното и чл.172 АПК,

РЕШИ :

ОТМЕНЯ по жалба на "Х. Т. Е. с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], Решение № 32-259245/04.09.2020г. на директора на Териториална дирекция С. морска към Агенция "Митници", постановено към М. № 19BG002002001552R0/30.01.2019 г.

ОСЪЖДА Агенция Митници, чрез Териториална дирекция С. морска, да заплати на "Х. Т. Е. с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], сумата от 50 (петдесет) лева за разноски.

Решението може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от съобщението с касационна жалба пред върховен административен съд.

Съдия: